

Чунчевъ

Да оставимъ всичко друго. Когато си излѣзоха всички посетители и ние останахме сами, не помните ли що стана?

Д-ръ Кондовъ

Помня. Азъ сложихъ главата си на масата и позаспахъ.

Чунчевъ

То бѣше после, докторе, после. Преди това вие отидохте при г-ца Христина, седнахте при нея, взехте ѝ ржката, казахте ѝ — колко дълго ѝ говорихте! — че ще я обичате много, че сте я обичали отколе, че ще я обичате вѣчно! (Докторътъ все повече се очудва) Следъ туй извадихте пръстена си, турихте го на пръста на г-ца Христина, а тя ви даде нейния си. Следъ туй вие станяхте и съ високъ гласъ казахте, че предъ Бога и предъ хората вие сте сгодени съ г-ца Христина...

Д-ръ Кондовъ

А! може ли?... Това не е било!

Христина

Докторе!

Чунчевъ

Следъ туй вие заспахте.